

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 12 marca 1963 r.

Nr 19

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

104 — nr 67 z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji 149

ZARZĄDZENIA:

105 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 27 lutego 1963 r. w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego 152

106 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 1 marca 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wzoru umowy o uprawę i dostawę tytoniu 156

104

UCHWAŁA Nr 67 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

w sprawie terenowej koordynacji inwestycji.

Stosownie do postanowień uchwały VIII Plenum KC PZPR o podstawowych kierunkach dalszego rozwoju działalności rad narodowych, zwłaszcza w zakresie dotyczącym umocnienia i rozszerzenia koordynacji terenowej w planowaniu gospodarczym, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), zwane dalej „prezydiami WRN”, do koordynowania inwestycji państwowych, spółdzielczych i organizacji społecznych, politycznych i zawodowych polegających na budownictwie inwestycyjnym, a przewidzianych do realizacji na terenie danego województwa, zarówno objętych planem terenowym, jak i centralnym, niezależnie od tego, do jakiej kategorii inwestycje te się zalicza. Koordynacja terenowa inwestycji powinna uwzględniać ustalenia podjęte w ramach koordynacji branżowej inwestycji, zgodnie z zasadami określonymi w uchwale nr 195 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej (Monitor Polski Nr 56, poz. 268).

2. Koordynacja terenowa w zakresie inwestycji powinna:

- 1) zapobiegać podejmowaniu inwestycji niecelowych, niedostatecznie uzasadnionych gospodarczo, przedwczesnych lub wręcz zbędnych na tle ujawnionych rezerw istniejących zdolności produkcyjnych i usługowych w innych zakładach położonych na terenie danego województwa,
- 2) zapewniać w ramach postępowania lokalizacyjnego racjonalne przestrzenne rozmieszczenie inwestycji,
- 3) umożliwić obniżenie społecznych kosztów inwestycji,
- 4) zmierzać do skrócenia cykli ich realizacji,
- 5) zapewniać prawidłowe proporcje i powiązania pomiędzy inwestycjami produkcyjnymi i nieprodukcyjnymi,
- 6) zapewniać kompleksowość w oddawaniu do użytku inwestycji powiązanych między sobą pod względem produkcyjnym lub usługowym przez koordynację terminów realizacji i oddawania do użytku inwestycji współzależnych lub towarzyszących, podejmowanych przez różnych inwestorów,
- 7) zapobiegać powstawaniu nadmiernie rozszerzonego frontu robót budowlano-montażowych i spiętrzeń równocze-

snych terminów rozpoczęcia i realizacji inwestycji obciążających te same przedsiębiorstwa budowlano-montażowe przez skoordynowanie terminów rozpoczęcia i realizacji inwestycji różnych inwestorów o podobnym profilu robót budowlano-montażowych i dążenie do zapewnienia zgodności rozmiarów i struktury robót na terenie województwa z możliwościami wykonawczymi przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 2. 1. Koordynację terenową w zakresie inwestycji prowadzą właściwe terenowo prezydium WRN. Prezydium WRN mogą w określonym przez siebie zakresie przekazać swoje uprawnienia dotyczące koordynacji terenowej wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego (WKPG).

2. W celu zapewnienia wykonania zadań wynikających z obowiązków koordynacji terenowej inwestycji prezydium WRN powinny wyznaczyć do rozpatrywania zagadnień koordynacyjnych odpowiedni zespół w ramach istniejących kolegiów WKPG, powołując — w miarę potrzeby — przedstawicieli odpowiednich wydziałów prezydiów WRN, zjednoczeń wiodących i innych jednostek gospodarczych, specjalistów i działaczy gospodarczych danego terenu (na zasadach określonych w zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 15 stycznia 1962 r. w sprawie wytycznych co do zakresu działania i organizacji wewnętrznej terenowych komisji planowania gospodarczego prezydiów rad narodowych). W pracach zespołu powinien brać udział przedstawiciel właściwego oddziału banku finansującego inwestycje.

3. Do obowiązków kolegiów WKPG w zakresie terenowej koordynacji inwestycji należy rozpatrywanie, analizowanie i opiniowanie założeń inwestycji nadesłanych przez inwestorów planu terenowego i planu centralnego oraz opracowywanie i przedstawianie do decyzji prezydium WRN wniosków i propozycji w powyższym zakresie.

4. Robocze przygotowanie materiałów dla kolegiów WKPG należy do obowiązków aparatu WKPG. W tym celu prezydium WRN określa jednostkę organizacyjną w ramach WKPG odpowiedzialną za całość prac dotyczących terenowej koordynacji inwestycji.

5. W większych miastach oraz powiatach stanowiących poważne ośrodki przemysłowe, na których terenie występu-

ją duże skupienia działalności inwestycyjnej różnych inwestorów, prezydium WRN mogą polecić prezydiom miejskich lub powiatowych rad narodowych zorganizowanie prac mających na celu zapewnienie koordynacji terenowej inwestycji. Zakres tych prac oraz uprawnienia i obowiązki prezydiów miejskich lub powiatowych rad narodowych określają prezydium WRN z uwzględnieniem indywidualnych warunków danego terenu.

§ 3. 1. Koordynacja terenowa zamierzeń inwestycyjnych powinna zapewniać zarówno powiązanie między sobą poszczególnych inwestycji podejmowanych na danym terenie przez różnych inwestorów, jak też powiązania inwestycji planu centralnego z gospodarką terenową ze szczególnym zwróceniem uwagi na możliwość uzyskania oszczędności na nakładach inwestycyjnych, zwłaszcza przez scalanie inwestycji podobnych oraz realizację ich jako inwestycji wspólnych z udziałów poszczególnych inwestorów.

2. W ramach koordynacji terenowej inwestycji należy również uwzględnić możliwość:

- 1) ograniczenia nakładów inwestycyjnych przez lepsze wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych w zakładach położonych na terenie województw niezależnie od ich organizacyjnego podporządkowania,
- 2) właściwego wykorzystania miejscowych surowców, źródeł energii, zasobów wodnych dla potrzeb przemysłowych bez szkody dla zaopatrzenia ludności, innych zakładów oraz gospodarki rolnej,
- 3) optymalnego zatrudnienia z uwzględnieniem rekrutacji siły roboczej ze wsi przy zaspokojeniu potrzeb produkcji rolnej oraz innych działów gospodarki,
- 4) zapewnienia wzajemnej kooperacji zakładów położonych na terenie tego samego województwa,
- 5) zapewnienia warunków zdrowotnych ludności,
- 6) powiązania inwestycji centralnych z równoległym rozwojem urządzeń komunalnych, budownictwa mieszkaniowego (zarówno państwowego, jak i ze środków własnych ludności), sieci usług itp.,
- 7) dostosowania metod realizacji zamierzenia inwestycyjnego do miejscowych warunków wykonawstwa robót budowlano-montażowych i lokalnych materiałów budowlanych.

3. Koordynacja terenowa zamierzeń inwestycyjnych powinna być prowadzona w fazie programowania oraz planowania inwestycji.

§ 4. 1. Podstawowe prace w zakresie zapewnienia terenowej koordynacji powinny być podjęte przez prezydium WRN oraz prezydium niższych szczebli zgodnie z przepisami § 2 ust. 5 już w etapie programowania inwestycji, a w szczególności przy udzielaniu wytycznych lokalizacyjnych, przy rozpatrywaniu wniosków lokalizacyjnych oraz przy opracowywaniu i wydawaniu opinii w sprawach lokalizacji w trybie określonym w odpowiednich przepisach.

2. W celu zapewnienia warunków do prowadzenia przez prezydium rad narodowych stałej koordynacji terenowej w fazie programowania i planowania inwestycji poszczególni inwestorzy oraz ich jednostki nadrzędne zobowiązani są do:

A. w fazie programowania:

- 1) przedstawiania do opinii i rozpatrzenia przez właściwe terenowo prezydium rad narodowych projektów założeń wszystkich nowych zamierzeń inwestycyjnych, polegających na budownictwie o wartości kosztorysowej przekraczającej 10 mln zł, planowanych do rozpoczęcia na terenie danego województwa w latach 1964—1965 i dalszych, wraz z dołączeniem odpowiednich dokumentów i materiałów w powyższym zakresie, uzasadniających m. in. niezbędność inwestycji na tle aktualnego bilansu zdolności produkcyjnych lub usługowych; jeżeli projek-

ty założeń inwestycji nie były uprzednio uzgodnione, należy przedstawić do opinii prezydium WRN część ogólną projektów wstępnych;

- 2) konsultowania się z właściwymi terenowo prezydium rad narodowych co do możliwości wspólnego inwestowania z innymi inwestorami planującymi realizację podobnych inwestycji na danym terenie;
- 3) ściślej współpracy z właściwymi organami prezydiów rad narodowych w toku opracowywania założeń i projektów wstępnych dla konkretnych inwestycji, w szczególności w zakresie zagadnień dotyczących powiązania inwestycji głównej z inwestycjami towarzyszącymi (np. zaopatrzenie w wodę, gospodarka ściekowa, gospodarka transportowa, uzbrojenie terenu i urządzenia komunalne, inwestycje socjalno-kulturalne, budownictwo mieszkaniowe itp.) z uwzględnieniem koordynacji tych inwestycji nie tylko pod względem przestrzennym, ale również co do terminów realizacji, zapewniających kompleksowość rozwoju danego terenu;
- 4) umożliwienia uczestnictwa odpowiednich jednostek organizacyjnych prezydiów rad narodowych przy uzgadnianiu problemów koordynacyjnych i usług z innymi jednostkami gospodarczymi, działającymi na terenie województwa — niezależnie od organizacyjnej przynależności tej jednostki (państwowe i spółdzielcze, zarówno planowane terenowo, jak i centralnie);
- 5) uwzględnienia opinii i zaleceń właściwego terenowo prezydium rady narodowej przy ostatecznym ustalaniu założeń inwestycji, w szczególności w zakresie zastępowania indywidualnych inwestycji przez inwestycje wspólne realizowane łącznie przez kilku inwestorów;
- 6) umożliwienia udziału przedstawiciela prezydium właściwego terenowo rady narodowej w rozpatrywaniu i zatwierdzaniu założeń niezależnie od tego, na jakim szczeblu są one zatwierdzane, a także w rozpatrywaniu projektów wstępnych w przypadkach określonych w pkt 1;

B. w fazie planowania:

przedstawiania do opinii właściwych terenowo prezydiów rad narodowych w trybie i terminach określonych w instrukcjach o sporządzaniu rocznych lub wieloletnich planów inwestycyjnych:

- 1) projektów planów rzeczowo-finansowych opracowanych dla konkretnych zadań inwestycyjnych planowanych do rozpoczęcia w ramach planów rocznych,
- 2) odpowiednich wycinków spisów zadań inwestycyjnych.

3. Prezydium WRN przy opiniowaniu zamierzeń inwestycyjnych zgłoszonych przez inwestorów objętych planem centralnym i planem terenowym powinny przeanalizować celowość i rozmiary planowanych inwestycji oraz terminy ich realizacji, opierając się na planach regionalnych lub założeń do tych planów, na miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lub materiałach do tych planów, na tle terenowych bilansów zdolności produkcyjnych w danej gałęzi, ich stopnia wykorzystania, a także opierając się na analizie:

- terenowego bilansu surowców i możliwości wykorzystania lokalnych źródeł surowcowych,
- terenowego bilansu wodnego, energetycznego itp.,
- terenowego bilansu zatrudnienia,
- możliwości powiązania z układem komunikacyjnym, siecią uzbrojenia komunalnego,
- możliwości lokalnej kooperacji i współpracy z zakładami przemysłu terenowego, spółdzielczością pracy itp.

Właściwi inwestorzy powinni w razie potrzeby udostępnić prezydiom WRN (WKPC) posiadane materiały i opracowania dotyczące zagadnień, o których mowa wyżej.

4. Przepisy powyższe nie dotyczą inwestycji górnictwa głębinowego, z wyjątkiem budowy nowo rozpoczynanych kopalń.

§ 5. 1. Założenia inwestycyjne planu centralnego oraz inwestycji spółdzielczości, a w przypadkach określonych w § 4 ust. 2 lit. A pkt 1 część ogólna projektów wstępnych przed rozpatrzeniem i zatwierdzeniem przez upoważniony do tego organ powinny być uzgodnione z właściwym terenowo prezydium WRN.

2. W zakresie inwestycji planu centralnego polegających na:

- budownictwie mieszkaniowym, z wyjątkiem budownictwa awaryjnego na terenie zakładu pracy,
- budownictwie lokali handlowo-usługowych,
- budownictwie przyzakładowych obiektów socjalno-kulturalnych, które ewentualnie mogą być również wykorzystane do obsłużenia potrzeb miejscowej ludności, jak np. domy kultury, większe świetlice, ambulatoria, żłobki, przedszkola itp., z wyjątkiem obiektów ściśle związanych z zakładem, jak np. łaźnie przykopalniane, urządzenia sanitarne, szatnie itp.,
- budownictwie przyzakładowym obiektów nieprodukcyjnego charakteru, z wyjątkiem przykopalnianych budynków administracyjnych,
- budowie urządzeń towarzyszących (zaopatrzenie w wodę, kanalizację, drogi itp.) powiązanych z siecią urządzeń objętych gospodarką miejską,

ustalenia prezydium WRN podjęte w trakcie dokonywania uzgodnień założeń i projektów wstępnych dla inwestycji, obejmujących wymienione obiekty, są wiążące i powinny być uwzględnione przez właściwe jednostki przy zatwierdzaniu założeń lub projektów wstępnych tych inwestycji.

3. W zakresie pozostałych inwestycji nie wymienionych w ust. 2 uwagi prezydium WRN mają charakter opinii podlegającej rozpatrzeniu przez jednostki upoważnione do zatwierdzania założeń lub projektu wstępnego dla danej kategorii inwestycji.

4. Decyzje sprzeczne ze stanowiskiem właściwego terenowo prezydium WRN w zakresie dotyczącym ustaleń, o których mowa w ust. 3, powinny być uzasadnione, a motywy decyzji przekazane do wiadomości prezydium WRN.

5. W razie nieuwzględnienia ustaleń, o których mowa w ust. 2, prezydium WRN może przedstawić sprawę do rozstrzygnięcia:

- 1) w zakresie inwestycji, dla których założenia i projekty wstępne zatwierdza Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów,
- 2) w zakresie inwestycji, dla których założenia i projekty wstępne zatwierdza minister — Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 3) w zakresie inwestycji, dla których założenia i projekty wstępne zatwierdza zjednoczenie (jednostka równorzędna) — właściwemu ministrowi,
- 4) w zakresie inwestycji przedsiębiorstw — właściwemu zjednoczeniu.

6. Zmiany merytoryczne założeń projektowych i projektów wstępnych (część ogólna), dotyczące zagadnień uprzednio uzgodnionych z prezydium WRN, powinny być wprowadzone po ponownym uzgodnieniu tych zmian z zainteresowanymi prezydiami WRN.

§ 6. 1. Jeżeli z analizy zgłoszonych do prezydiów rad narodowych założeń i projektów wstępnych inwestycji różnych inwestorów wynika możliwość scalenia niektórych inwestycji przez realizację inwestycji wspólnej o niższym relatywnie koszcie lub o wyższej ekonomicznie efektywności, prezydium wojewódzkiej rady narodowej powinno zainicjować

podjęcie budowy inwestycji wspólnej i uzgodnić jej realizację z zainteresowanymi inwestorami. W wyniku uzgodnień co do realizacji inwestycji wspólnej prezydium WRN jest upoważnione do:

- 1) wyznaczenia inwestora zastępczego, odpowiedzialnego za przygotowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej i realizację inwestycji wspólnej,
- 2) polecenia opracowania projektu wstępnego dla inwestycji wspólnej, obejmującej scalony program rzeczowy kilku inwestorów; przy opracowywaniu i zatwierdzaniu projektu wstępnego dla inwestycji wspólnej powinien być zapewniony udział przedstawiciela danego ministerstwa i zainteresowanego inwestora,
- 3) ustalania udziału poszczególnych inwestorów w kosztach projektowania i realizacji inwestycji wspólnej proporcjonalnie do przyszłego zakresu użytkowania wspólnego obiektu oraz zobowiązania poszczególnych inwestorów do proporcjonalnego sfinansowania prac projektowych i przekazania odpowiednich środków na rzecz wyznaczonego inwestora zastępczego. Przy ustalaniu inwestora zastępczego należy w zasadzie kierować się wielkością udziału poszczególnych inwestorów, wyznaczając na inwestora zastępczego najpoważniejszego użytkownika przyszłego obiektu.

2.- Scalenie inwestycji różnych inwestorów w jedną wspólną inwestycję powinno przede wszystkim dotyczyć:

- 1) budownictwa mieszkaniowego, z wyjątkiem budownictwa awaryjnego na terenie zakładu pracy,
- 2) budownictwa socjalno-kulturalnego (żłobki, przedszkola, domy kultury itp.),
- 3) budownictwa administracyjnego, z wyjątkiem obiektów przykopalnianych,
- 4) budowy magazynów i składowisk,
- 5) budowy obiektów handlowych i usługowych,
- 6) budowy garaży i baz transportowych,
- 7) budowy warsztatów naprawczych i remontowych,
- 8) budowy baz sprzętowych,
- 9) budowy baz dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
- 10) budowy bocznic kolejowych,
- 11) budowy innych obiektów pomocniczych i usługowych (np. wspólne kotłownie i elektrociepłownie, oczyszczalnie ścieków itp.), które mogą być realizowane w ramach wspólnej kubatury realizowanej przez innego inwestora, a także urządzeń sieciowych (sieci wodno-kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych, energetycznych itp.).

3. Scalanie inwestycji powinno być dokonane:

- 1) przez łączenie obiektów o tym samym lub różnym przeznaczeniu w ramach wspólnych budynków (np. wspólne budownictwo mieszkaniowe, łączenie pomieszczeń administracyjnych, usługowych itp. w ramach wspólnej kubatury z budownictwem mieszkaniowym),
- 2) przez ustalenie wspólnej lub sąsiadującej lokalizacji szczegółowej umożliwiającej osiągnięcie oszczędności terenu w zakresie inwestycji towarzyszących, zwłaszcza sieciowych oraz komunikacyjnych (bocznic kolejowe, drogi itp.), przy czym na terenie większych miast należy dążyć do skupienia inwestycji przemysłowych i składowo-magazynowych na terenie specjalizowanych dzielnic (dzielnic przemysłowo-magazynowe).

4. Powzięte decyzje o scalaniu inwestycji, polegające na:

- 1) wyznaczeniu inwestora zastępczego,
 - 2) poleceniu opracowania projektu wstępnego dla inwestycji wspólnej,
 - 3) ustaleniu udziału poszczególnych inwestorów w koszcie projektowania i realizacji inwestycji wspólnej,
- są wiążące dla inwestorów oraz ich jednostek nadrzędnych, którzy powinni zapewnić i uwzględnić odpowiednie nakłady

i środki przy opracowywaniu i zatwierdzaniu wieloletnich i rocznych planów inwestycyjnych.

5. Jeżeli w sprawie scalenia inwestycji nie osiągnięto uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 5.

§ 7. 1. Zobowiązuje się inwestorów uczestniczących w realizacji inwestycji wspólnych do zapewnienia w ramach planu inwestycyjnego nakładów i środków — jako udziału w finansowaniu inwestycji wspólnej — w wysokości ustalonej w umowie z inwestorem zastępczym, a wynikającej z proporcjonalnego udziału ustalonego przez prezydium WRN w przyszłym użytkowaniu obiektu.

2. Przekazanie udziałów poszczególnych inwestorów na rzecz inwestora zastępczego powinno nastąpić po zatwierdzeniu narodowego planu gospodarczego w tym samym trybie, jaki obowiązuje dla przekazywania udziałów w zakresie urzędzeń komunalnych.

3. Inwestor zastępczy opierając się na umowach z inwestorami partycypującymi w finansowaniu inwestycji wspólnej zleca wykonanie robót dotyczących całości inwestycji.

4. Stosunki pomiędzy inwestorem zastępczym a poszczególnymi inwestorami partycypującymi w kosztach realizacji inwestycji wspólnej reguluje umowa.

§ 8. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zobowiązane są do kontrolowania przy analizie projektów rocznych planów inwestycyjnych oraz planów rzeczowo-finansowych dla konkretnych inwestycji, czy inwestorzy partycypujący w kosztach realizacji inwestycji wspólnej zaplanowali nakłady i środki inwestycyjne zgodnie z ustaleniami umownymi.

2. W razie stwierdzenia pominięcia w planie przez poszczególnych inwestorów udziałów w inwestycjach wspólnych lub zaniżenia wysokości tych udziałów, prezydium WRN powinny zwrócić się do jednostki nadrzędnej inwestora o zapewnienie odpowiednich nakładów zgodnie z ustaleniami umownymi.

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą również inwestycji towarzyszących, do których realizacji zostali zobowiązani właściciwi inwestorzy w ramach terenowej koordynacji inwestycji.

§ 9. Zobowiązuje się właściwych ministrów do uwzględnienia ustaleń i opinii prezydiów WRN określonych w § 5 ust. 2 i 3 co do inwestycji objętych projektem planu centralnego, zwłaszcza w zakresie dotyczącym możliwości scalenia niektórych inwestycji poszczególnych inwestorów, realizowanych na terenie danego województwa, oraz terenowej koordynacji terminów realizacji poszczególnych inwestycji.

§ 10. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury do ustalania w ramach przepisów o zasadach opracowywania i zatwierdzania założeń inwestycji trybu dokonywania uzgodnień wynikających z niniejszej uchwały w zakresie założeń i dokumen-

tacji projektowo-kosztorysowej, tak aby uzgodnienia w ramach koordynacji terenowej inwestycji przebiegały równolegle z uzgodnieniami wynikającymi z odrębnych przepisów oraz aby planowany cykl projektowania i zatwierdzania założeń nie uległ przedłużeniu.

2. Prace związane z koordynacją terenową inwestycji powinny być przeprowadzane przez prezydium rad narodowych w ten sposób, aby niezbędne opinie w fazie programowania były wydane w ciągu 30 dni od daty złożenia materiałów przez inwestorów.

§ 11. 1. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do zapewnienia przesyłania właściwym terenowo prezydiom WRN, w ramach sprawozdawczości inwestycyjnej, przez inwestorów planu centralnego sprawozdań z realizacji inwestycji centralnych, a w szczególności inwestycji priorytetowych, a także opracowywanych przez Główny Urząd Statystyczny zbiorczych półrocznych sprawozdań w układzie terenowym, obejmujących zarówno inwestycje planu terenowego, jak i centralnego.

2. Sprawozdania roczne z realizacji inwestycji, o których mowa w ust. 1, powinny być analizowane przez prezydium WRN na tle realizacji planu gospodarczego i planów zagospodarowania przestrzennego.

§ 12. Przepisy niniejszej uchwały nie naruszają uprawnień koordynacyjnych, przewidzianych w odrębnych przepisach szczególnych (np. opiniowanie inwestycji przez organy terenowe Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej).

§ 13. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą:

- 1) inwestycji rolnych, realizowanych na wsi — poza granicami administracyjnymi miast,
- 2) inwestycji związanych z obronnością kraju, z wyjątkiem inwestycji przemysłu obronnego polegających na: budownictwie mieszkaniowym, lokali handlowo-usługowych, obiektów socjalno-kulturalnych, budynków administracyjnych i garaży oraz budowie urzędzeń towarzyszących powiązanych z siecią urzędzeń, objętych gospodarką miejską — realizowanych poza terenem zakładów,
- 3) inwestycji w zakresie budownictwa kolejowego i lotniskowego o charakterze urzędzeń eksploatacyjnych, powiązanych funkcjonalnie z eksploatacją obiektów (linii, stacji kolejowych oraz portów lotniczych) na terenie kolejowym lub lotnisk komunikacyjnych, o ile urządzenia te nie są przeznaczone do użytku publicznego,
- 4) inwestycji przewidzianych do realizacji w okresie lat 1964—1965, dla których w chwili wejścia w życie uchwały zostały w dotychczasowym trybie opracowane i zatwierdzone założenia i projekty wstępne,
- 5) inwestycji w zakresie budownictwa więziennego.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 27 lutego 1963 r.

w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) oraz §§ 6 i 7 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie cen za-

kupu krajowego tytoniu ze zbiorów roku 1957 i lat następujących (Monitor Polski z 1957 r. Nr 32, poz. 215 i z 1959 r. Nr 15, poz. 63) oraz § 1 ust. 1 uchwały nr 89 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1963 r. w sprawie zmiany cen wykupu liści